

Dagblad, klipp och snitt.

Ritandet av dagblad började väl egentligen i någon sorts frustration. Jag fick en olinjerad skrivbok av en god vän. Satt i ateljén och grubblade över hur jag skulle arbeta som konstnär. Medan jag funderade klottrade jag dagbokstexter och teckningar i ritboken. Så småningom blev det ett behov. Ett föga högtidligt ritande. Ibland bara en lek med siffrorna för dagens datum. Ibland kommentarer till något jag inte längre minns när jag ser bilden åratalsenare. Ibland syns impulser från andra konstnärer och från konsthistorien.

”Madonna” teckningarna var en avknoppning från klottret i ritböckerna, på lite större papper. ”Surgubbarna” är däremot resultatet av ett aktivt skissarbete till en samlingsutställning 2013 på Galleri Kronan i Norrköping: ”Fula gubbar”. (Flera år före #metoo.) Jag gjorde träsnitt som skulle kunna handkoloreras, i likhet med gammaldags kistebrev. Inspirerades av rapporter från kvinnliga journalister och politiker. De hade berättat om floder av nedsättande omdömen och rena könsord som mötte dem på nätet när de framträtt offentligt.

Förutom dagbladen och surgubbarna innehåller utställningen grafikcollage och några helt nya högtryck, ett par av dem omstöpningar av dagblad. Ganska många bilder på utställningen har några år på nacken. Kanske en styggelse i vår tid av snabba klipp och snabba nyheter. Men jag tycker att de trots allt är värda att plockas upp ur lådorna och möta en publik.

Är detta konst? Ofta misströstar jag. Jag producerar inga tunga oljemålningar, inga imponerande utsmyckningar, inga konstkritiker-aptitliga provokationer. Men på ren trots fortsätter jag att rita och måla, klippa och karva.

Följ gärna mina bilder på Instagram, @yllemor, eller på Facebook.

Ulla Wennberg